OPERA BAŁTYCKA

II Eurazja

Radosław Palutkiewicz, Aleksandra Osowicz, Michał Łabuś, Franciszka Kierc

Państwowa Opera Bałtycka
Sezon LVIII 2007/2008
dyrektor naczelny i artystyczny
Marek Weiss-Grzesiński

kierownik baletu
Roman Komassa

Eurazja

balet w dwóch częściach

muzyka
Jan Sebastian Bach, Bruno Coulais
Dead Can Dance, Lisa Gerrard
Alberto Iglesias, Nigel Kennedy
Michał Lorenc, Craig Pruess
Olivier Shanti, Yamato

libretto i choreografia
Izadora Weiss

scenografia
Ewa Kochańska

obsada premierowa
Żanetta Borówka, Elżbieta Czajkowska
Beata Giza, Karolina Jastrzębska
Franciszka Kierc, Sylwia Kowalska-Borowy
Małgorzata Marcinkowska-Chojnacka (gościnnie)
Aleksandra Michalak, Marzena Socha
Aleksandra Osowicz, Leszek Alabrudziński
Piotr Borowy, Maciej Cierzniak, Michał Łabuś
Filip Michalak, Radosław Palutkiewicz
Łukasz Przytarski, Ireneusz Stencel, Michał Wylot

inspicjent
Irena Lewkowicz / Mariusz Tomaszewski
asystentka scenografa
Małgorzata Golińska

premiera 9 maja 2008 19.00

Beata Giza, Maciej Cierzniak, Żanetta Borówka, Elżbieta Czajkowska

Szanowni Państwo,

zespół baletowy Opery Bałtyckiej przestał być przedmiotem moich marzeń i planów. Przyszedł czas konkretnych dokonań. Po premierze *4&4* i udziale w *Don Giovannim*, zespół prezentuje Państwu *Eurazję*, dając w ten sposób świadectwo konsekwentnej pracy nad doskonaleniem techniki tańca współczesnego, która w naszych czasach znajduje się w centrum zainteresowania największych zespołów baletowych na świecie. Jałowe spory o uprawianie klasyki w formie prowincjonalnej parodii tego gatunku trwają jeszcze tu i ówdzie, ale nie będziemy się nimi przejmować. Nie poświęcimy też zbędnej uwagi napaściom sfrustrowanych artystów, którym milsze jest przywiązanie do wygodnej rutyny, niż poszukiwanie w pocie czoła nowych form wyrażania ruchem swoich emocji i związków z muzyką. Internetowe anonimy stały się przykrą plagą naszego środowiska, ale przecież nie są żadnym miernikiem prawdziwego stosunku naszej publiczności do pracowitości i talentów tej grupy tancerzy, jaką mamy zaszczyt Państwu prezentować.

Eurazja miała swoją prapremierę we Wrocławiu, ale wersja, którą Izadora Weiss przygotowała dla Opery Bałtyckiej różni się nie tylko innym układem poszczególnych elementów, ale przede wszystkim jakością choreografii i wykonania jej przez innej klasy zespół baletowy. Opowiada o niektórych różnicach pomiędzy mentalnością Wschodu i Zachodu, ale nie pretenduje do wyczerpującego opisu tychże i nie jest w żadnym razie kalejdoskopem melodii z obu kontynentów. Wydaje mi się, że najbardziej wartościowe w tym projekcie jest poszukiwanie wspólnego artystycznego mianownika dla azjatyckich i europejskich motywów muzycznych oraz towarzyszących im opowieści, traktowanych, jak zawsze przez naszego choreografa, z ironicznym przymrużeniem oka. Ta ironia skierowana jest głównie pod adresem upierających się w odczytywaniu librett baletowych według prostych fabularnych schematów i przez to znajdujących głównie banalne treści.
Życzę Państwu miłej zabawy w rozszyfrowywaniu drugiego i trzeciego tła, a Izadorze, by po długiej przerwie, jaką zapowiada po tej premierze, powróciła do nas z nowym projektem.

Marek Weiss-Grzesiński

Ireneusz Stencel, Marzena Socha, Piotr Borowy, Izadora Weiss

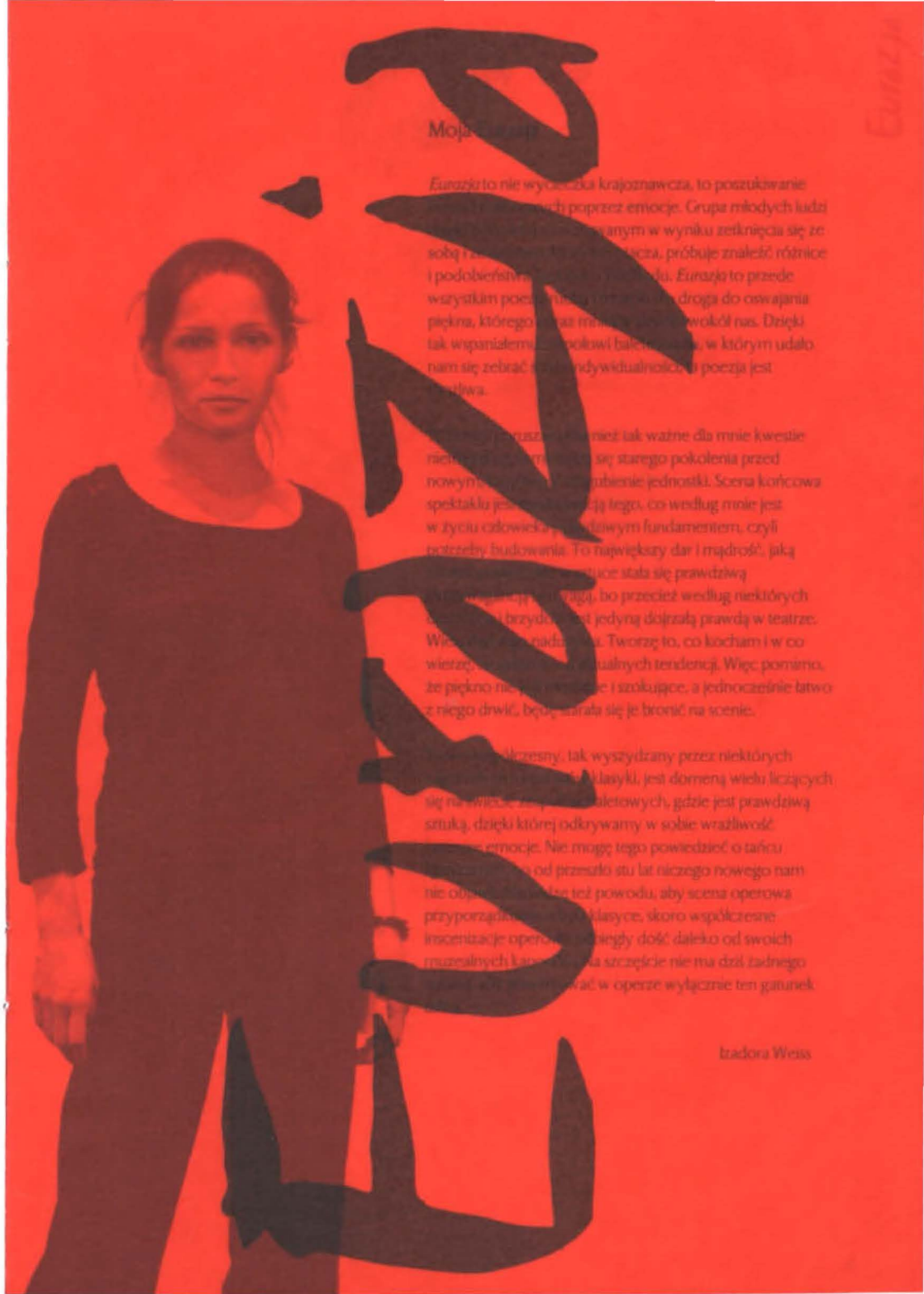

Izadora

Moja [illegible]

Eurazja to nie wycieczka krajoznawcza, to poszukiwanie [illegible] poprzez emocje. Grupa młodych ludzi [illegible] anym w wyniku zetknięcia się ze sobą i [illegible] cza, próbuje znaleźć różnice i podobieństwa [illegible] u. *Eurazja* to przede wszystkim poe[illegible] droga do oswajania piękna, którego [illegible] wokół nas. Dzięki tak wspaniałem[illegible] olowi bal[illegible], w którym udało nam się zebrać [illegible] dywidualności, poezja jest [illegible]wa.

[illegible] szy [illegible] nawet tak ważne dla mnie kwestie [illegible] się starego pokolenia przed nowym [illegible] ubienie jednostki. Scena końcowa spektaklu je[illegible] ją tego, co według mnie jest w życiu człowieka [illegible] tywym fundamentem, czyli potrzeby budowania. To największy dar i mądrość, jaką [illegible]ce stała się prawdziwą [illegible] ją, bo przecież według niektórych [illegible] brzyd[illegible] jedyną dojrzałą prawdą w teatrze. Wi[illegible] adz[illegible]. Tworzę to, co kocham i w co wierzę, [illegible] ualnych tendencji. Więc pomimo, że piękno ni[illegible] e i szokujące, a jednocześnie łatwo z niego dwić, będę [illegible]rała się je bronić na scenie.

[illegible] ałczesny, tak wyszydzany przez niektórych [illegible] klasyki, jest domeną wielu liczących się [illegible] aletowych, gdzie jest prawdziwą sztuką, dzięki której odkrywamy w sobie wrażliwość [illegible] emocje. Nie mogę tego powiedzieć o tańcu [illegible] od przeszło stu lat niczego nowego nam nie od[illegible] też powodu, aby scena operowa przyporząd[illegible] klasyce, skoro współczesne inscenizacje opero[illegible] sięgły dość daleko od swoich rzeczywistych k[illegible] szczęście nie ma dziś żadnego [illegible] ać w operze wyłącznie ten gatunek

Izadora Weiss

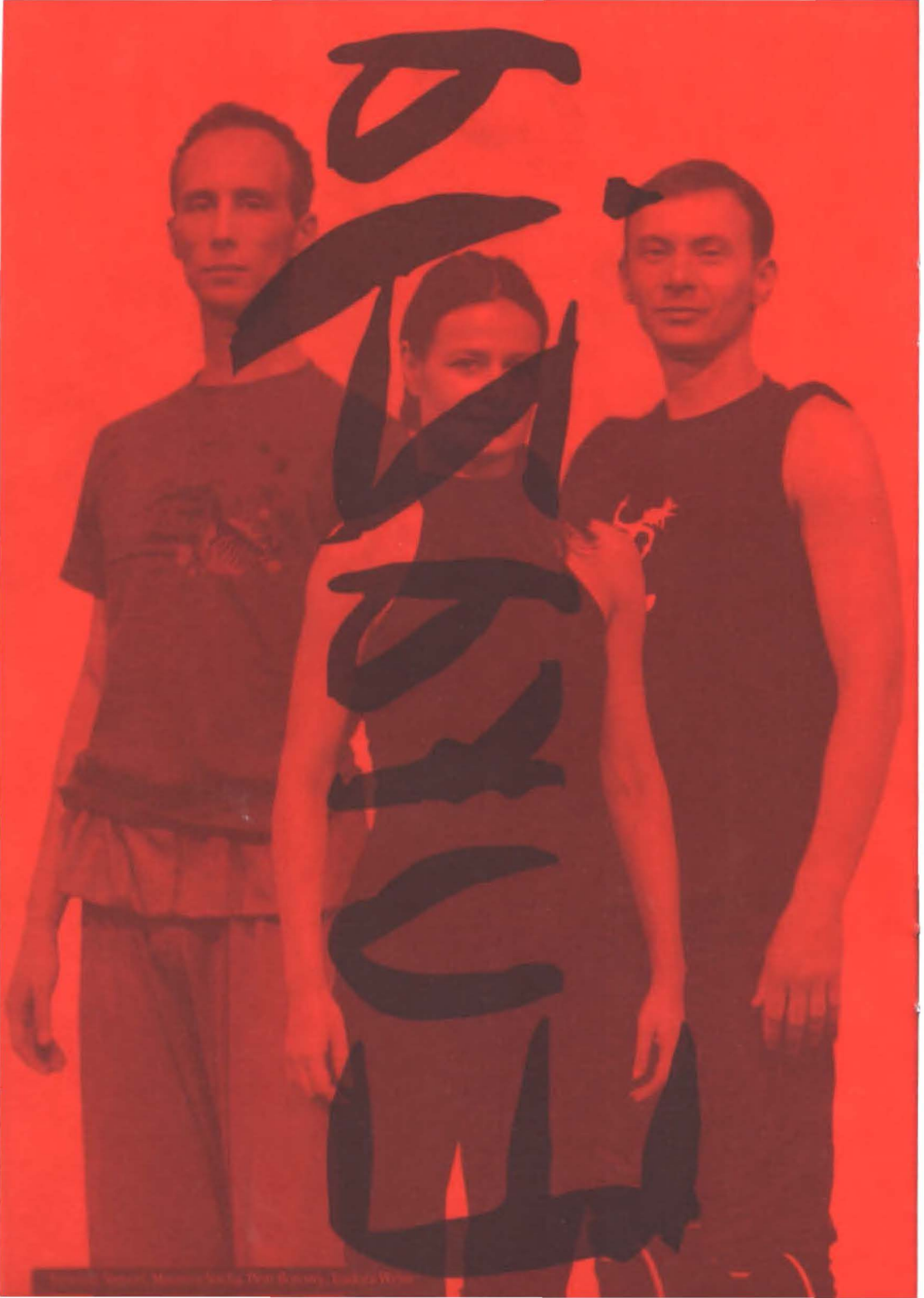

Moja Eurazja

Eurazja to nie wycieczka krajoznawcza, to poszukiwanie inności kulturowych poprzez emocje. Grupa młodych ludzi dzięki doznaniom odczuwanym w wyniku zetknięcia się ze sobą i ze światem, który ich otacza, próbuje znaleźć różnice i podobieństwa Zachodu i Wschodu. *Eurazja* to przede wszystkim poezja ruchu i muzyki. To droga do oswajania piękna, którego coraz mniej w sztuce i wokół nas. Dzięki tak wspaniałemu zespołowi baletowemu, w którym udało nam się zebrać same indywidualności, ta poezja jest możliwa.

W *Eurazji* poruszam również tak ważne dla mnie kwestie nietolerancji, zamknięcia się starego pokolenia przed nowym, samotność i zagubienie jednostki. Scena końcowa spektaklu jest kwintesencją tego, co według mnie jest w życiu człowieka prawdziwym fundamentem, czyli potrzeby budowania. To największy dar i mądrość, jaką można posiąść. Ale w sztuce stała się prawdziwą ekstrawagancją i odwagą, bo przecież według niektórych destrukcja i brzydota jest jedyną dojrzałą prawdą w teatrze. Wielu dziś tego nadużywa. Tworzę to, co kocham i w co wierzę, niezależnie od aktualnych tendencji. Więc pomimo, że piękno nie jest medialne i szokujące, a jednocześnie łatwo z niego drwić, będę starała się je bronić na scenie.

Taniec współczesny, tak wyszydzany przez niektórych zagorzałych miłośników klasyki, jest domeną wielu liczących się na świecie zespołów baletowych, gdzie jest prawdziwą sztuką, dzięki której odkrywamy w sobie wrażliwość i szczere emocje. Nie mogę tego powiedzieć o tańcu klasycznym, bo od przeszło stu lat niczego nowego nam nie objawił. Nie widzę też powodu, aby scena operowa przyporządkowana była klasyce, skoro współczesne inscenizacje operowe odbiegły dość daleko od swoich muzealnych kanonów. Na szczęście nie ma dziś żadnego nakazu, aby prezentować w operze wyłącznie ten gatunek tańca.

Izadora Weiss

Mein Eurasien

Eurasien ist kein landeskundlicher Ausflug, es ist die Suche nach dem Anderssein in der Kultur durch Emotionen. Durch die Empfindungen nach der Zusammenkunft miteinander und mit der sie umgebenden Welt versucht eine Gruppe junger Menschen, Unterschiede und Ähnlichkeiten des Westens und Ostens zu finden. *Eurasien* ist vor allem Poesie der Bewegung und Musik. Es ist ein Weg, sich an das Schöne zu gewöhnen, das immer weniger in der Kunst und um uns auftritt. In diesem so wunderbaren Ballettensemble, in dem es uns gelang, Individualitäten zusammen zu bringen, ist diese Poesie möglich geworden.

In *Eurasien* beschäftigt mich auch die Frage der Intoleranz, des sich Zurückziehens der älteren Generation von der neuen, Einsamkeit und Verlorenheit des Individuums. Die Endszene ist die Quintessenz dessen, was meiner Ansicht nach ein wahres Fundament im Leben eines Menschen ist: das Bedürfnis nach Erschaffung. Dies ist die schönste Gabe und Klugheit, die man besitzen kann. In der Kunst wurden sie jedoch zu wahrer Extravaganz und zu Mut, denn manche meinen doch, dass lediglich das, was destruktiv und hässlich ist, die einzige reife Wahrheit über das Theater sei. Diese Meinung wird heutzutage von vielen missbraucht. Ich schaffe das, was ich liebe und woran ich glaube, abgesehen von aktuellen Trends. Obwohl das Schöne nicht populär und nicht schockierend ist und es leicht ist, darüber zu spotten, werde ich mir Mühe geben, es auf der Bühne zu verteidigen.

Der von manchem übereifrigen Anhänger der Klassik so verspottete moderne Tanz ist Domäne zahlreicher in der Welt anerkannter Ballettensembles, wo er wahre

Kunst ist, dank der wir unsere Sensibilität und wahre Emotionen in uns entdecken. Dasselbe kann ich über den klassischen Tanz nicht sagen, denn dieser bietet uns nichts Neues seit mehr als hundert Jahren. Ich sehe auch keinen Grund dafür, dass die Opernbühne der Klassik untergeordnet sein soll, wenn moderne Opernaufführungen von deren Museumskanon recht weit abweichen. Zum Glück gilt heute keine Verordnung, dass nur die eine Tanzart in der Oper geboten wird.

Izadora Weiss

Leszek Alabrudziński, Aleksandra Michalak

My Eurasia

Eurasia is a sightseeing tour in search of cultural differences using emotions. Thanks to the sensations felt when faced with each other and the surrounding world, a group of young people make an attempt to find the similarities and differences between the West and the East. *Eurasia* is above all a poetry of movement and music. It is a way to familiarise oneself with the beauty which is scarcer and scarcer both in the art and in our life. Thanks to such outstanding ballet team consisting of artistic personalities, such poetry is possible.

In *Eurasia* I have touched such crucial for me issues like: lack of tolerance, the elder generation shutting themselves away from the young one, solitude and a feeling of being lost by individuals. The closing scene of the performance is the essence of what in my opinion is the real foundation, namely the need to create. It is the greatest gift man can possess. However, in the art it became flamboyance and courage as in others opinion it is destruction and abhorrence that constitute the only mature truth in the theatre. It is abused a lot nowadays. I create what I love and what I believe in, notwithstanding the current trends. Despite the fact that beauty is neither in the public eye nor is it shocking but can be easily a subject of mockery, I will stand by it on the stage.

Modern dance, sneered at by some devoted classics enthusiasts, is the domain of numerous world-renowned ballet groups, treated as a true art through which we can probe into our sensitivity and true emotions. I cannot say the same about the classical dance which has manifested hardly anything for the last hundred years. Since modern opera performances have deflected from their museum canons, I see no reason to subject the opera scene to classics. Luckily, nowadays there is no imperative to present solely such kind of dance.

Izadora Weiss

Izadora Weiss
choreograf

Absolwentka Państwowej Szkoły Baletowej w Warszawie i Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina. Dwukrotna stypendystka Ministerstwa Kultury i Sztuki. Po ukończeniu szkoły pracowała w Teatrze Wielkim w Warszawie i jednocześnie studiowała na wydziale pedagogiki baletu. Jako choreograf debiutowała w Teatrze Wielkim w Poznaniu. Spektakl nosił tytuł *Sny nocy letniej* i składał się z trzech części do muzyki kompozytorów filmowych (Serra, Horner, Jenkins). Jego owacyjne przyjęcie przez publiczność zbiegło się ze znakomitymi recenzjami prasowymi. Stale współpracuje z czołowymi polskimi reżyserami operowymi. Do tej pory zrealizowała choreografię do takich spektakli jak: *Turandot, Straszny dwór, Galina, Salome, Czarodziejski flet, Don Giovanni, Aida, Carmen, Wolny strzelec, Nabucco, Eugeniusz Oniegin, Faust* oraz *Halka*. Spektakle te były prezentowane na najważniejszych scenach krajowych oraz w USA, Francji, Niemczech, Luxemburgu, Holandii i Finlandii. Na festiwalu w Wexford w Irlandii zrealizowała choreografię do *Strasznego dworu, Opery za trzy grosze* i *Syberii*. Przełomowym spektaklem w jej dorobku stał się *I Koncert skrzypcowy* Krzysztofa Pendereckiego zrealizowany w Teatrze Wielkim w Poznaniu. Po tej realizacji Jiri Kylian zaprosił ją do Nederlands Dance Theater, by odbyła u niego staż choreograficzny. Wielokrotny pobyt w zespole jednego z największych choreografów naszych czasów dał jej szansę doskonalenia swojego warsztatu u jego boku oraz takich twórców jak Hans van Manen, Ohad Naharin, Paul Lightfoot, Sol Leon i Saburo Teshigawara. W ramach festiwalu Malta 2000 przygotowała spektakl *Cztery pory roku* Vivaldiego w nagraniu Nigela Kennedy'ego, który po obejrzeniu tej choreografii zaproponował jej współpracę nad nowym projektem. W 2005 zrealizowała w Operze Bałtyckiej balet *...z nieba* do muzyki Michała Lorenca z jej własnym librettem. Ponownie znakomite recenzje zbiegły się owacjami na stojąco. Następna realizacja pełnospektaklowego baletu *Eurazja*, do którego napisała libretto i dobrała muzykę reprezentującą odrębność kulturową Wschodu i Zachodu miała swoją premierę we wrocławskim teatrze Capitol i stała się wydarzeniem otwierającym drogę do zrealizowania marzeń o własnym zespole. Rozpoczęła pracę nad projektem Warszawskiego Teatru Tańca przy Centrum Sztuki Montownia. Zawiesiła ten projekt po otrzymaniu propozycji z Opery Bałtyckiej, gdzie zrealizowała spektakl *4&4* do muzyki Lisy Gerrard, Alessandra Marcello oraz Vivaldiego i Bacha w nagraniach Nigela Kennedy'ego. Jej choreografie pozwoliły na powstanie w Operze Bałtyckiej znakomitego zespołu współczesnego tańca, z którym zrealizowała powtórnie spektakl *Eurazja*.

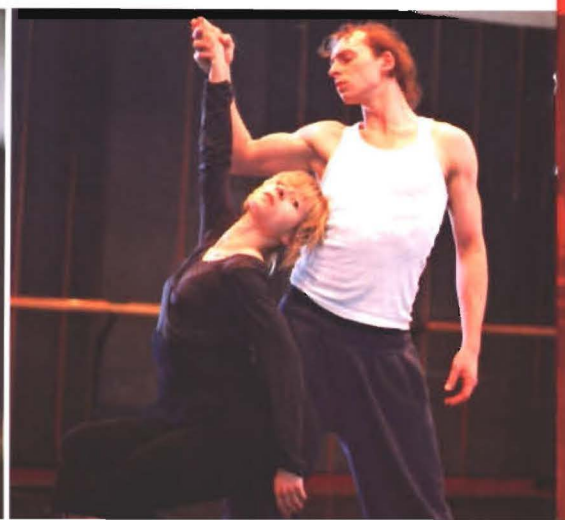

Ewa Kochańska
scenograf

W 1997 roku rozpoczęła naukę na w warszawskiej Akademii Sztuk Pię[illegible] studiując między innymi w pracowniach Grafiki W[illegible] [illegible]atrac[illegible]a Stannego. W 1999 roku kontynuowa[illegible] [illegible]wej Katedrze Scenografii u Andrzeja Sadowskie[illegible] [illegible]rzyła scenografię do licznych etiud studenckich realizowanych w sz[illegible] [illegible] Łodzi i Katowicach. Za bardzo ważną uważa współpracę z Lechem Maje[illegible] [illegible]rzy grosze w Operze w H[illegible]bonn. W 2003 roku obroniła dwie prace ma[illegible] [illegible]znogr[illegible]ną (z wyróżnieniem) do [illegible]plomowego spektaklu *Bless* w reżyserii Jar[illegible] [illegible]Gajewskiego [illegible]eatrze Collegium Nob[illegible] Warszawie oraz humanistyczn[illegible] w Katedrze Filo[illegible] Zaprojektowała między innym[illegible]rafie i kost[illegible] [illegible] pienie w reżyserii Renaty Borowczak oraz spekt[illegible] [illegible] M[illegible] [illegible] ksiązcaka w Teatrze Capitol we Wrocławiu. W Operze Wr[illegible] [illegible]ała z [illegible]m Weiss-Grzesińskim przy realizacji *Czarodziejskiego fle*[illegible] [illegible] Bardzo ważna dla Kochańskie[illegible] [illegible]łpraca z Iz[illegible]ss przy baletów ... *z nieba* w Operze Bałtyckiej w 2005. [illegible] [illegible]ała bowiem kolejn[illegible] wspólnymi projektami. Dwa lata później swoją prapre[illegible] w Teatrze Capitol miał balet Izadory Weiss *Eurazja* ze scenografią i kostiumami Kochańskiej. [illegible] w Operze Bałtyckiej jest kolejnym wspólnym przedsięwzięciem [illegible]

Izadora Weiss
choreograf

Absolwentka Państwowej Szkoły Baletowej w Warszawie i [illegible] Muzycznej im. Fryderyka Ch[illegible] ukończyła [illegible] Ministerstwa Kultury i Sztuki. Po ukończeniu szkoły pracowała w Teatrze Wielkim [illegible] studiowała na wydziale pedagogiki baletu. Jako choreograf debiutowała [illegible] Poznaniu. Spektakl nosił tytuł *Sny nocy letniej* i składał się z trzech części do m[illegible] filmowych (Serra, Horner, Jenkins). Jego owacyjne przyjęcie przez publiczn[illegible] komitymi recenzjami prasowymi. Stale w[illegible]współpracuje z czołowymi p[illegible]rowymi. Do tej pory zrealizowała choreografi[illegible] takich spektakli jak: *Tri[illegible]*, *Strazn[illegible]*, *[illegible]alina*, *Salome*, *Czarodziejski flet*, *Don Giova[illegible]*, *Carmen*, *Wolny st[illegible]*, *Nabucco*, *Eug[illegible]usz Onegin*, *Faust* oraz *Halka*. Spektakle te [illegible]wane na najw[illegible]ych scenach krajowych oraz w USA, Francji, Niemczech, Lu[illegible]ii i Finlandi[illegible]estiwalu w Wexford w Irlandii zrealizowała choreografię do *S[illegible]*, *[illegible]*, *za [illegible]sze i Syberii*. Przełomowym spektaklem w jej dorobku stał s[illegible]cert z [illegible] Pendereckiego zrealizowany w Teatrze Wielkim w Poznaniu. P[illegible]realizacji b[illegible] do Nederlands Dance Theater, by odbyła u niego staż choreogr[illegible]y. Wielokrotny [illegible]ole jednego z największych choreografów naszych czasów dał jej szansę doskonalenia [illegible]o warsztatu u jego boku oraz takich twórców jak Hans van Manen, Ohad Naharin, Paul Lightfoot i Sol Leon i Saburo Teshigawara. W ramach festiwalu Malta 2000 [illegible] pory roku Vivaldiego w nagraniu Nigela Kennedy'ego, który p[illegible]ował jej współpracę nad nowym projektem. W 2005 zrealizowała [illegible] Bałtyc[illegible]let *...z nieba* do muzyki Michała Lorenca z jej własnym librettem. Ponownie [illegible]certy [illegible]gły się owacjami na stojąco. Następna realizacja pełnospektak[illegible]wego baletu [illegible] napisała libretto i dobrała muzykę reprezentującą odrębn[illegible]turową Wsch[illegible]miała swoją premierę we wrocławskim teatrze Capitol i st[illegible]darzeniem otwi[illegible] drogę do zrealizowania marzeń o własnym zespole. Rozpoczęła [illegible] projektem Warszawskiego Teatru Tańca przy Centrum Sztuki Mostowna. Zawiesiła ten pr[illegible]u propozycji z Opery Bałtyckiej, gdzie zrealizowała spektakl *4&4* do m[illegible] Marcello oraz Vivaldiego i Bacha w nagraniach Nigela Kennedy'ego. Jej [illegible]wstanie w Operze Bałtyckiej znakomitego zespołu współczesnego tańca, z którym zrealizowała powtórnie spektakl *Eurazja*.

Ewa Kochańska
scenograf

W 1997 roku rozpoczęła naukę na w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych, studiując między innymi w pracowniach Grafiki Warsztatowej Ewy Walewskiej i Ilustracji Janusza Stannego.
W 1999 roku kontynuowała studia w Międzywydziałowej Katedrze Scenografii u Andrzeja Sadowskiego. W czasie nauki tworzyła scenografię do licznych etiud studenckich realizowanych w szkołach filmowych w Łodzi i Katowicach. Za bardzo ważną uważa współpracę z Lechem Majewskim przy *Operze za trzy grosze* w Operze w Heilbornn. W 2003 roku obroniła dwie prace magisterskie - scenograficzną (z wyróżnieniem) do dyplomowego spektaklu *Biesy* w reżyserii Jarosława Gajewskiego w Teatrze Collegium Nobilium w Warszawie oraz humanistyczną w Katedrze Filozofii.
Zaprojektowała między innymi scenografie i kostiumy do filmu *Na jelenie* w reżyserii Renaty Borowczak oraz spektakli: *Lady M.* Natalii Babińskiej i *Mała księżniczka* w Teatrze Capitol we Wrocławiu. W Operze Wrocławskiej współpracowała z Markiem Weiss-Grzesińskim przy realizacji *Czarodziejskiego fletu* Mozarta.
Bardzo ważna dla Kochańskiej okazał się współpraca z Izadorą Weiss przy balecie ... *z nieba* w Operze Bałtyckiej w 2005, zaowocowała bowiem kolejnymi wspólnymi projektami.
Dwa lata później swoją prapremierę w Teatrze Capitol miał balet Izadory Weiss *Eurazja* ze scenografią i kostiumami Kochańskiej. *Eurazja* wystawiana w Operze Bałtyckiej jest kolejnym wspólnym przedsięwzięciem artystek.

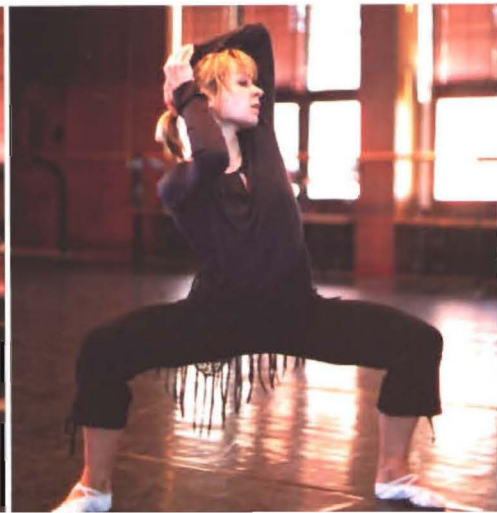

Leszek Alabrudziński
Ukończył Szkołę Baletową w Gdańsku. Ze sceną Opery Bałtyckiej związany jest od swojego debiutu do dziś. Za osiągnięcia artystyczne został uhonorowany Nagrodą Wojewody Gdańskiego. Występował w większości przedstawień baletowych Opery Bałtyckiej; w głównych partiach można było zobaczyć artystę w *Dziadku do orzechów*, *Giselle*, *Korsarzu*, *Don Kichocie* czy *Abalecadle*.

Piotr Borowy
Absolwent Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej w Gdańsku. Po ukończeniu szkoły związał się z zespołem Baletu Opery Bałtyckiej, początkowo jako tancerz zespołowy, a od 1998 rok jako koryfej. Tańczył także w zespole baletu Teatru Wielkiego - Opery Narodowej w Warszawie.

Żanetta Borówka
Absolwentka gdańskiej Szkoły Baletowej. Od 1987 związana z Operą Bałtycką. Już rok po angażu została solistką zespołu baletowego. Jako solistka występowała w *Dziadku do orzechów*, *Korsarzu*, *Giselle*, *Abalecadle* oraz *Edith*.

Maciej Cierzniak
Absolwent Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej w Bytomiu. Do 2001 pracował jako wędrowny muzyk, a następnie tańczył w Operze Śląskiej w Bytomiu, Teatrze Rozrywki w Chorzowie oraz we wrocławskim Teatrze Capitol. Od stycznia 2008 jest solistą Baletu Państwowej Opery Bałtyckiej. Tańczy w spektaklu *4&4*.

Elżbieta Czajkowska
Absolwentka Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej w Gdańsku. Po ukończeniu nauki wyjechała na stypendium do Francji, gdzie doskonaliła umiejętności w Ballet des Jeunes d'Europe u Jeana Charlesa Gila. Od ośmiu lat pracuje w Operze Bałtyckiej, od stycznia 2008 jest solistką baletu. Na scenie Opery występowała w spektaklach: *...z nieba*, *Edith*, *Giselle*, *Fantazja polska*, *Piotrek i Wilk*, *Abalecadło* oraz *4&4*.

Beata Giza
Absolwentka Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej w Warszawie. Stypendystka Fundacji Balet. Pracowała w Operze Wrocławskiej, Theater Görlitz i Operze Nova w Bydgoszczy. Współpracowała także z Teatrem Muzycznym w Gliwicach oraz TVP, w programach *Jaka to melodia* oraz *Na całe życie*. Tańczyła między innymi w *Dziadku do orzechów*, *Jeziorze łabędzim*, *Śpiącej królewnie*, *Kocie w butach* oraz tytułową partię w *Królewnie Śnieżce*. Balet *Eurazja* jest jej pierwszą premierą baletową w Opery Bałtyckiej.

Karolina Jastrzębska
Wychowanka Szkoły Baletowej w Gdańsku, stypendystka m.in. Akademii Tańca Klasycznego księżnej Grace w Monako. Brała udział w wielu prestiżowych konkursach baletowych (Warna, Warszawa, Moskwa). W sezonie 1990/91 była solistką Teatru Wielkiego w Warszawie, następnie związała się z Operą Bałtycką. Próbowała swych sił także w lżejszym repertuarze: w latach 1995-97 występowała z powodzeniem w słynnym paryskim Moulin Rouge. W roku 1998 powróciła na scenę Opery Bałtyckiej, kreując główne partie m.in. w *Korsarzu*, *Giselle* i *Dziadku do orzechów*.

Franciszka Kierc
Edukację taneczną zaczęła od treningów gimnastyki artystycznej. Uczęszczała do Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej w Poznaniu oraz do Szkoły Baletowej przy Teatrze Muzycznym Capitol we Wrocławiu. Uczestniczyła w wielu konkursach tańca, zdobywając liczne nagrody i wyróżnienia. Do najważniejszych zalicza Tanzolymp w Berlinie, Jugend Tanzt we Freiburgu (finalistka), Dance Word Cup oraz I Ogólnopolski Konkurs Baletowy we Wrocławiu. Od stycznia 2008 roku jest solistką Baletu Opery Bałtyckiej. Aktualnie można oglądać ją w balecie *4&4*.

Sylwia Kowalska-Borowy
Absolwentka Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej w Gdańsku. Zdobyła wyróżnienie w Ogólnopolskim Konkursie Tańca im. Wojciecha Wiesiołłowskiego. W 1998 rozpoczęła pracę w Operze Bałtyckiej. W sezonie 2006/07 po raz pierwszy zatańczyła jako solistka baletu. Na scenie Opery Bałtyckiej występowała i występuje w *Królewnie Śnieżce i siedmiu krasnoludkach*, *Korsarzu*, *Don Kichocie*, *Giselle*, *...z nieba*, *Edith* oraz *4&4*.

Michał Łabuś
Tancerz wywodzący się z ruchu offowego. Swoje umiejętności doskonalił podczas warsztatów tańca w Polsce i za granicą (Paryż, Londyn). Był dwukrotnym mistrzem Polski hip hop solo oraz laureatem programu The Carefree Dance Academy VIVA Selections. W latach 2003-2007 występował na deskach wrocławskiego teatru Capitol. Prezentował się w wielu produkcjach teatralnych oraz telewizyjnych. Aktualnie jest solistą Baletu Opery Bałtyckiej. Tańczy w spektaklu *4&4*.

Małgorzata Marcinkowska-Chojnacka
Absolwentka łódzkiej szkoły baletowej. W latach 1985-1993 związana z Teatrem Wielkim w Łodzi. Od 1993 do 2006 solistka baletu Opery Narodowej-Teatru Wielkiego w Warszawie. Tańczyła wiodące partie w baletach klasycznych i demiklasycznych oraz spektaklach współczesnych wystawianych na deskach obu teatrów. Współpracowała z wieloma wybitnymi choreografami zagranicznymi: Veredonem, Casado, Fodorem, Ekem, Grigorowicz, Massinem, Ejfmanem, Makarowem oraz polskimi: Borkowskim, Wycichowską, Wesołowskim, Przybyłowiczem. W 2007 roku brała udział w *Eurazji* Izadory Weiss w Teatrze Capitol.

Aleksadra Michalak
Absolwentka Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej w Gdańsku. Od początku kariery zawodowej tańczy jako koryfej Baletu Opery Bałtyckiej.

Filip Michalak
Absolwent Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej w Gdańsku. Po ukończeniu nauki rozpoczął pracę w Operze Nova w Bydgoszczy, a w roku 1999 przeniósł się do Opery Bałtyckiej, gdzie debiutował partią Merkucja w balecie *Romeo i Julia* Prokofiewa. Od roku 2006 jest solistą Baletu Opery Bałtyckiej. Brał udział w widowiskach tanecznych: *Opentaniec* oraz *Vichry* w choreografii Jarosława Stańka. W Operze Bałtyckiej możemy go oglądać w *... z nieba* i *4&4*.

Aleksandra Osowicz
Studentka ASP we Wrocławiu. Wielokrotna wicemistrzyni Polski w tańcu nowoczesnym, reprezentowała kraj na międzynarodowych mistrzostwach. Pedagog we wrocławskiej Akademii Ruchu oraz Domu Tańca Pałacyk. Występowała między innymi na deskach wrocławskiego Capitolu, Opery Śląskiej. W 2008 została wyróżniona w konkursie stypendialnym Dolina Kreatywna.

Radosław Palutkiewicz
Absolwent Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej w Łodzi. Po ukończeniu nauki tańczył jako koryfej w Operze Wrocławskiej. W latach 2000 - 2002 współpracował z Gastspiel Theaterdirektion Gerhartz. Rok później uczestniczył w projekcie *Opentaniec* w Teatrze Muzycznym w Gdyni. W latach 2005 - 2007 był tancerzem w Teatrze Capitol we Wrocławiu. Od stycznia 2008 roku jest solistą Baletu Opery Bałtyckiej, gdzie występuje m.in. w *4&4*.

Łukasz Przytarski
Tegoroczny maturzysta. Debiutant. Do zespołu baletowego Opery Bałtyckiej dołączył po udanej prezentacji na castingu w marcu 2008. Wcześniej tańczył w gdyńskim Teatrze Junior przy Teatrze Muzycznym w Gdyni.

Marzena Socha
Absolwentka Ogolnokształcącej Szkoły Baletowej w Gdansku. Współpracowała z Gdańskim Teatrem Tańca Melissy Monteros, Teatrem Ekspresji Wojciecha Misiuro, grupą Dada von Bzdülów, Teatrem Muzycznym w Gdyni oraz Teatrem Capitol we Wrocławiu. Występowała w wielu głośnych produkcjach, takich jak: *Szachy*, *Chicago*, *Hair* i *Sen nocy letniej* w Teatrze Muzycznym w Gdyni, a także w *Opera za trzy grosze*, *West Side Story*, *Śmierdź w górach*, *Swing!* i *Eurazja* w Capitolu. W 2008 została solistką Baletu Opery Bałtyckiej. Tańczy w balecie *4&4*, kreując między innymi postać Śmierci.

Ireneusz Stencel
Wychowanek gdańskiej Szkoły Baletowej, którą ukończył w 1995. Debiutował jeszcze w tym samym roku partią Romea w balecie Prokofiewa na scenie Opery Bałtyckiej. W sezonie 1997/98 występował w Teatrze Wielkim w Łodzi, po czym wrócił do gdańskiego zespołu. Jest jego solistą od sezonu 1999/2000. Współpracuje z Ballet School Kozlova w Osace, gdzie uczy japońską młodzież tańca klasycznego oraz partnerowania.

Michał Wylot
Absolwent Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej w Gdańsku. Stypendysta Krajowego Funduszu na rzecz Dzieci Wybitnie Uzdolnionych. W trakcie nauki wielokrotnie brał udział w konkursach tańca, zdobywając miedzy innymi II miejsce w XIII i XIV Ogólnopolskim Konkursie Tańca im. Wojciecha Wiesiołłowskiego oraz konkursie Eurowizji dla Młodych Tancerzy w Warszawie. Tańczył w zespole Teatru Wielkiego - Opery Narodowej. Występował także w Gran Canaria Balet w Las Palmas. Od stycznia 2008 roku jest solistą baletu.

Michał Wylot, Karolina Jastrzębska, Łukasz Przytarski, Filip Michalak

W balecie wykorzystano muzykę z następujących nagrań:

La Mort de Lhakpa, Le Passage, Les Traces
Bruno Coulais/Himalaya Original Soundtrack
Virgin Records/ katalog 724384864521

Des Prescues, Inli Me Ochli
ścieżka dźwiękowa z filmu *Don Juan de Marco*
A&M/ katalog B000002G31

Ederlezi, Jovanke Jovanke, Kazimierz
One Voice, Ajde Jano, T42
Nigel Kennedy and Kroke/*East meets West*
Emi Classics /katalog 7243557 51225

Kołatki
Michał Lorenc ze spektaklu *Mistrz i Małgorzata*
w reż. Piotra Dąbrowskiego

Raquel
Alberto Iglesias/*Hable con ella* - Soundtrack
Milan Records/katalog B000080893

V Koncert Brandenburski D-dur BWV 1050/J.S. BACH
Koncerty Brandenburskie
Warner Music Poland /katalog 0927450922

Emmeleia
Dead Can Dance/*Into the labyrinth*
Wea International/katalog B000002MM8

Ajhon, Glorafin
Lisa Gerrard/*The mirror pool*
SONIC /katalog SON 103-2

Come Tenderness
Lisa Gerrard/*The Silver Tree*
EMI /katalog B0001BXPOM

Celebration, Meditation
Craig Pruess/*Sacred chants of Buddha*
Heaven on Earth Music /katalog HOEM 12

Yamato
Wadaiko Yamato Drummers of Japan/ Aozora

Seven times Seven-Govinda
Oliver Shanti and friends
Sattva /katalog B000024 IWV

Premierze towarzyszy
wystawa fotografii Juliusza Multarzyńskiego *Balet*
oraz wernisaż malarstwa Bogusława Jagiełło *Skojarzenia*

WP.PL

inteligentny serwis **kinomana**

Ty oceniasz filmy
- my poznajemy Ciebie.
Dzięki temu znajdujemy Ci to,
co lubisz. Zdaj się na

film.wp.pl

To nie tylko zwiastuny
i recenzje filmów, rankingi gwiazd,
galerie zdjęć czy bogaty
serwis serialowy.
To dużo więcej...

Organizatorem instytucji jest
Samorząd Województwa Pomorskiego

patroni medialni

gazeta WYBORCZA

103,7 FM Radio Gdańsk

trojmiasto.pl
Portal Regionalny

Wrota Pomorza

MAESTRO
www.maestro.net.pl

THE VISITOR
www.thevisitor.pl
BEZPŁATNE PRZEWODNIKI

redakcja programu
Beata Dunajewska

projekt graficzny
Magda Beneda

zdjęcia
Łukasz Gawroński
Agnieszka Lendzion

dyrektor naczelny - artystyczny
Marek Weiss-Grzesiński

80-219 Gdańsk al. Zwycięstwa 15
tel. +48 58 763 49 12/13
fax. +48 58 763 49 14

e-mail opera@operabaltycka.pl

www.operabaltycka.pl

PAŃSTWOWA OPERA BAŁTYCKA